

„Írány a mûtdõ!”

TED - Gyakorlati evangelizációs képzés: Csodálatos   s merész

London, 2013. október 10-20.

Londonban találkozott a Transzeurópai Divízió (TED) 11 uniójából   s 3 misszi  s területéről érkezett 63 küldött, akik gyakorlati képzésen vettek részt t  z napon át a nagyv  rosi evangelizáció keretén belül.

A résztevők   ttekintett  k az evangelizáció bibliai alapjait, kiemelten a nagyvárosokra vonatkozó részeit. A városi emberek elérése érdekében gyakorlati esettanulmányokat tekintettek meg és a Londonban futó misszi  s programokba is bekapcsolódtak.

A kurzus célja az volt, hogy inspirálja az uni  kat, területeket és olyan misszi  s eszközöket biztos  son, amelyek hazatérve megalapoz  jk a ciklikus evangelizáció létrejöttét.

A küldöttek nagy lelkesedéssel figyelt  k a bemutatott példákat, misszi  s modelleket   s vágytak arra, hogy minél inkább els  jt  ts  jk az ezekhez kapcsolódó képességeket. A gyakorlati misszi  s látogatások és a London  rt folyó imádság nagy segítség volt ebben. Számos k  ld  t  le programba kapcsolódtak be, részt vettek az előkészületekben, vagy éppen házról házra járva kopogtattak.

A    Sabbath Sofa" (Szombat fotel) nagyon sikeres kezdeményezésnek bizonyult. Ezt London centrumában az egyik legforgalmasabb s  t  j  t  ban próbálták ki. A program egyszerűen arra bátorította az érdeklődőket, hogy álljanak meg egy kicsit   s pihenjenek. A meghívásra számos járókelő örömmel válaszolt, ami lehetőséget biztosított a szem  lyes beszélgetésekre a szombat aj  nd  k  j  l. A    Heroes" (Hősök) akadémia   s játék szintén azt bizonyította, hogy érdemes fiatalos   s mai eszközöket használni, amivel meg lehet szólítani embereket, és lehet játékosan tanítani a Biblia hőseiről azokat, akik erre nyitottak.

E nagyszer   képzés után a kihívás az, hogy vajon megtörténik-e a csoda, amelyben a TED 86   000 tagja tényleg t  zet fog    bizonyos  got tenni." Ez teljesen felforgatn   Európát.

A Magyar Unióból hat  n vettek részt a képzésen, a divízió megh  v  js  ra.   me, egy kis élménybeszámoló t  l  k:

â€ŽSzâimomra sokat jelentett, hogy az elmâleti kâpzs terepgyakorlattal egâszâlt ki. Kâlsô megfigyelôkânt lehetsâget kaptunk meglâtni azt is, amit itthon nem vettânk volna âszre a kâlânfâle missziâs mâdszerek gyakorlâsa kâzben. A nagyvârosi embert nagyon nehâz megâllâ-tani. A kreatâ-v megkâzelâ-tâs âs a câlrâteghez szabott â»csomagolâsâ« elônyt jelent. Semmi nem pâtolja azonban az âsszehangolt fellâpâst, âs az imâival âtitatott emberek âldozatkâsz, szemâlyes munkâjâit" (Dr. Ôsz-Farkas Ernô - DET elnâk).

â€ŽBennem az a gondolat fogalmazâdott meg, hogy az adventi nâopben mâog van erô, lehetsâg, nem kell leâ-rni. Kâpes megâjulni, âldozatot hozni, vâltozni, alkalmazkodni a kâlrâlmânyekhez. Van remâny Isten nâpe szâimâira, lâthatunk mâg csodâkat az advent nâp kâzâtt, âs a legfelelôbb, hogy nemcsak kâlsô szemlâlôje, hanem râszese âs âtlôje lehetek ân is âs az a kâzâssâg is, amelynek râsze vagyok" (Hegyes-Horvâth Gâza - TET elnâk).

â€ŽSzâimomra a kâvetkezô gondolatokat hozta el a kint lât: A nâpek legnagyobb olvasztâtgelyâben (London) megprâbâlni a lehetetlennek tûnô tevâkenysâget (evangâliumot vinni az egyâ szâimâira âs kâzâssâget kâ-nâlni) szâimomra olyan volt, mint egy olyan âletmentô mûtâtet nâzni, amirôl tudom, hogy nemsokâra ân fogom a szikât. Ezârt ârzelmileg nagyon bevonâdtam mikâzben âtleteket gyûjtâttem, milyen fogâsokat alkalmazzak (âs mit ne). Most tehâjt irâny a mûtô...!" (Horvâth Pâter - budapesti gyâlekezet lelâse).

â€ŽSzâimomra a londoni konferencia megmutatta, hogy mennyire be vagyunk szûkâlve a missziârâ alkotott kâpânkkel, mialatt Isten a lehetsâgek vâgtelen palettâjâval lâtja el nâpât; kâlânfâle mâdszerekkel, amikkel embereket ârhetânk el ott, ahol âppen vannak. Nem a gyâlekezetbe rângatva ôket, hanem a szâimâ-tâgâp elôtt, az utcâjn, vagy egy barâjti otthonban, forrâ tea mellett... - ahol âppen megtalâlhatâk. Csak keresnânk kell. Az embert, az utat âs Istent" (â-mbâlli Krisztiâjn - uniâs ifjâsâigvezetô).

â€ŽNekem megmutatta, hogy nem csak az az egy ât van, amin mi âvtizedek âta makacsul haladunk, akâjr mûkâdik, akâjr nem. Jâ volt lâtni, hogy a kâlânbâzô embereknek szââ programok - bâjr nâha kâlânbâzô stâlust is kâpviselnek - mennyire jâ megfârnek egymâs mellett, âs âsszeadâdva egy egysâges câl felâ haladnak" (Papp Boglârka - budapesti gyâlekezet ifjâsâigvezetôje).

â€ŽNagyszerû lehetsâg volt lâtni, hogy a gyakorlatban hogyan alkalmazhatâk azok az âtletek, amiket eddig csak papâ-ron lâjtunk. Jâ nâhâny kârdâsben felnyitotta a szemem âs elgondolkodtatott azon, hogyan lehetne lelkesebben megszââ-tani a kâlrâltânk lâvô embereket. A kihâ-vâjs abban âll, hogyan tudjuk a âtanultakatâ» âjtâltetni itthon, ki-ki a saját hâza tâjâjn. Hiszem azt, hogy Isten megadja az erôt âs bâlcsessâget, csak el kell kezdeni" (Nagy Gâbor - budapesti gyâlekezet presbitere).

